



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Hoe dat vvy ons moerten bereyden om den H. Gheest te ontfanghen. Dat  
XXXII. Capittel.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-43080**

Hoe dat vvy ons moeten bereyden om den  
H. Gheest te ontfanghen.

DAT XXXII. CAPITTEL.

**O**p de octaue vande Verrijsfenisse des Heere  
alsme int Euangelie las/ dat de Heere aen  
sijn Discipelen dooz inblasen gegeuen heeft de  
H. Gheest/ soo bat dese de Heere met een deuote  
meyninge dat hy hem soude getweerdigen haer  
te geuen den soetbloeyenden Geest. Waer op de  
Heere antwoorde: Is dat ghy begeert den H.  
Geest te ontfangen/ soo moet ghy eerst ghelyck  
mijn Discipelen mijn sijde ende mijn handen  
rasten. Dooz welcke woorden sy verstaen heeft  
dat so wie den H. Geest begeert te ontfanghen/  
die moet rusten de sijde des Heeren/ dat is: met  
danckbaerheyt ouerlegghen de liefde van dat  
Goddelyc herte: waer dooz hy ons vander ee-  
wigheyt voorsziet heeft tot sijn kindere ende  
erfgenamen van sijn ryc/ ende hoe dat hy ons  
ontweerdighe met soo veel ontallijcke goeden  
heeft voorsziet/ ende ons ondancbare noch  
dooz sijn gratie naloopt. Hy moet ooc de han-  
den des Heeren rusten/ dat is: met danckbaer-  
heyt ouerlegghen alle de wercken van onse bet-  
lossinge: waer dooz de Heere dzyndertich iare  
om onsent wille gearbeydt heeft/ ende sonder-  
linge in sijn Passie ende doodt/ en als hy dooz  
dese gedachtenisse ende dooz danckbaerheyt sal  
onsteken/ laet hem van sijn herte Godt offe-  
ren inde vereeninghe van die liefde/ waer dooz  
hy geseyt heeft: Gelijc mijnen beminde Vader  
my gesonden heeft/ soo seynde ick v: en dat soo  
tot het welbehagen vanden Goddelijcke wille/  
dat hy niet en wille oft begeere dan het opper-  
ste welbehagen Godts. Ende daer-en-bonen  
laet

Hoe dat  
vvy den  
H. Geest  
moeten  
ontfangē.

Vvy moe-  
ten de lief-  
de vande  
Goddelyc  
herte tō-  
vvaerts  
ouerpeysē  
mer danc-  
baerheyt.

Gedachte-  
nis vande  
vercken  
des Salich  
makers.

Een Godt  
vruchtige  
maniere  
om sijn  
herte Got  
te offeren

laet hy hem ouergeuen om alles te doen en te  
lyden dat hem Godt beueelt/het welck als pe-  
mandt sal gedaen hebben/die ontfangt sonder  
twijfel den H. Geest met sulcken daet/ gelijc de  
Apostelen op desen dagh dien ontfanghen heb-  
ben dooz het inblasen vanden Soue Godts.  
Doen heeft de Heere ingeblesen / ende hy heeft  
ooc aen dese gegeuen den H. Gheest/ segghende:  
Ontfangt den H. Geest in v lieden: wiens son-  
den dat ghy sult vergheuen hebben / die sullen  
haer vergeuen worden. Waer op sy: Heere hoe  
can dit gheschieden/ nademael dat dese cracht  
van te binden ende te ontbinden alleenlijc is  
gegeuen aen de Priesters: De Heere antwoorde:  
de: soo wiens sake ghy dooz mine Geest onder-  
scheidende oordeelt dat se onschuldigh is / die  
sal onnoosel by my geacht worden/ en so wiens  
sake ghy vooz schult oordeelt/ die sal oock vooz  
my schuldigh zyn. Want ic sal dooz mine mond  
spreekē. Waer op sy: Nademael dat v meewer-  
dicheyt my dichtwils van dese gaue versekerd  
heeft/ wat vercrigge ick nu dat ghy my weder-  
ou dat selfste geeft. De Heere antwoorde: Als  
pemandt wordt ghewijdt Diaken en daer na  
Priester / daerom en verliest hy het Officie niet  
van Diaken te zyn / maer hy vercright een  
meerder eere van Priester te zyn: soo oock als  
aen de siele een gaue andermael wordt gegeue/  
soo wordt se dooz het hergheuen vaster daer in  
ghebestight / ende daer dooz vermeerderet den  
hoop van haer saligheden.

Vraey ghe-  
lijckens.

De daer vande letanien, ende vande aenroe-  
pinghe der Heylighen.

DAT XXXIII. CAPITTEL.

**O**p den dagh van S. Marcus Euangelist  
als die vant Conuent gingē inde processie  
mee